

fremkommet forskjellige offentlige Beretninger om, at dette allerede skulde være skeet. Jeg er overbevist om, at ligesom dette Forhold vilde have Indflydelse paa, hvad jeg for mit Vedkommende vil kunne stemme for at bevilge, saaledes vil det Samme være Tilfældet med flere Medlemmer, og jeg troer derfor, at det vilde være af stor Interesse, hvis den høitagtede Minister, som utvivlsomt berom har bedre Oplysninger, end der staaer Almeenheden til Tjeneste, vilde udtale, hvorvidt der er ham noget Saadant bekjendt, eller hvorvidt han antager Strag at kunne erholde disse Geværer. — Siden jeg har faaet Ordet, kan jeg ikke Andet end med et Par Ord berøre det Forslag, i hvis Stillelse jeg har deeltaget, nemlig det om at Soldaterne selv skulle sørge for deres Beklædning. Jeg tilstaaer, at jeg, efterat den høitagtede Minister første Gang havde udtalt sig om dette Punkt, ikke søgte megen Anledning til at omtale det, thi da gif den høitagtede Minister ind paa det, som for mig var det Vigtigste. Det forekom mig idetmindste, forsaavidt jeg forstod ham, at han meente, at det var en Tante, vi muligens kunde komme til at realisere, og jeg fik det Indtryk, at de Grunde, Ministeren anførte imod nu at gaae ind derpaa, væsentlig vare det omfattende Arbejde, der var forbundet med at foretage en saadan Forandring, og navnlig det, at man vanskeligt vilde have Kræfter dertil i Ministeriet. Den ærede Minister vil jo vide blandt Andet af de Forhandlinger, der fandt Sted om Adressen i dette Thing, at man anerkjender, at Kræfterne i Ministeriet ikke i enhver Henseende slaae fuldelig til; men jeg kan ikke nægte, at jeg ligesom det ærede Medlem for Veile Amt (Berg) blev noget overrasket ved den Bægt, der blev lagt paa dette Moment, da vort Forslag nærmest gaaer ud paa en Ordning, som netop i sit Væsen skulde tage Arbejdet bort fra Ministeriet. Men medens den høitagtede Minister, som sagt, dengang meente, at der foreløbig var en Vanskelighed tilstede ved en saadan Ordning, tiltraadte han dog efter min Opfattelse Tanken, hvorimod det forekommer mig, at den ærede Ministers Standpunkt var et ganske andet, da han anden Gang havde Ordet; thi da udtalte han sig ikke blot imod at vedtage selve vort Forslag idag, men

han httrede tillige, hvad der tidligere var sagt af et Medlem her i Thinget, at det virkelig aldeles ikke vilde medføre nogen Besparelse, at de store oconomiske Fordele, som vi havde talt om, vilde falde bort, de vilde kun være tilshneladende, fordi der vilde blive slidt fuldkommen saa meget paa Klæderne, naar Vedkommende selv anskaffede dem, som naar Staten gjorde det. Men det, som vi lægge Bægt paa, er dog noget ganske Andet, det er det store Rentetab, der lides ved Forældelsen, som følger med den hele store Bøde Beholdning, med den Beholdning, der ikke bruges. Det er dette Tab, vi blive frie for, naar disse Klæder, om jeg saa maa sige, gjøre en dobbelt Tjeneste, naar de ere hos Folk, som tillige have anden Brug for dem, idet den store Befolkning nu er kommen saa vidt, at enhver Mand pleier at have en ordentlig Dragt, en Dragt, han tillige bruger til andre Ting, saa at vi altsaa blive frie for Tabet ved den store Beholdning. Jeg skal ganske vist indrømme, at vort Forslag gaaer ud paa en Ordning, som man kun kan komme til, naar der hos Befolkningen føles en Trang til at gaae i Klæder, der ere syede til den, der skal bære dem; det er ogsaa først da, at det vil være muligt at gennemføre et saadant System, naar den Forudsætning indtræder, som jeg troer i Dieblikket er nogenlunde berettiget, at den store Befolkning i Landet er istand til at bevare en ordentlig Klædedragt, at den selv sætter Priis paa at være ordentlig klædt. Jeg skal ikke nægte, at ligesom jeg ikke har kunnet Andet end være med til at drage dette Spørgsmaal frem ligeoverfor denne store Bevilling, saaledes vil jeg anbefale at stemme for Forslaget her ved anden Behandling, saa kunne vi jo tales ved til tredje Behandling.

Sable: Der falder en Ytring fra den ærede sidste Taler, som jeg for mit Vedkommende troer at burde udtale mig om, forinden der bliver svaret derpaa fra Ministerens Side. Den ærede Taler begyndte med som Medlem af Udvalget at fremsætte et Spørgsmaal til den ærede Krigsminister, som forekommer mig at være af det Slags, at det netop er egnet til at forelægges Krigsministeren i Udvalget, naar vi ellers skulle have Udvalg